

د کرزي نوي جنگ

د ټولو خصوصي کمپنيو د فعاليت درول داسي يو اقدام دی چې د ډېر لور عزم تر څنگ د گواښ او فشار د زغم ډېر عالي ظرفيت هم غواړي. د ولسمشر تصميم د خصوصي امنيتي کمپنيو په اړه، په اصولو کې ډېر گټور تصميم دی.

څه موده وړاندې ولسمشر کرزي افغانان او نړیوال د خصوصي امنيتي کمپنيو په اړه د يوه غیر مترقبه فرمان په ناڅاپي اعلان حيران کړل. د څلورو میاشتو په ترڅ کې د ټولو خصوصي کمپنيو د فعاليت درول داسي يو اقدام دی چې د ډېر لور عزم تر څنگ د گواښ او فشار د زغم ډېر عالي ظرفيت هم غواړي. دا معلومه نه ده چې ولسمشر به د خپل تصميم د اعلان پر مهال د مسلې ټول اړخونه په دقت سره ارزولي وي که نه، خو د ولسمشر دغه فرمان په افغانستان کې يو پېچلي حالت را منځ ته کړی دی چې نه يواځې د افغانستان حکومت يې له سترو ننگونو سره مخ کړی بلکې د نړیوالې ټولني له پاره هم په کې د اندېښنو پراخه ډگر پرانستې دی. په لومړي سر کې ډېری کتونکو داسې وانگېرله چې د ولسمشر دا اقدام به هم د هغه د تېرو تصميمونو په څېر (لکه د موټرو توري بنښنې يا د واټونو پر سر امنيتي موانع) هسې يوه خبره وي چې په دوو دريو اونیو کې به هېره شي ځکه خو نړیوالو په ظاهره ترې ملاتړ وکړ. خو د ولسمشر پرله پسې ټينگار اوس ځيني کړی په دې باوري کړي دي چې ولسمشر په خپل تصميم ولاړ دی. بهرنيو سياسي نماينده گيو ته چې کوم امتياز ورکړ شو، بهرنيو مرستندويو ادارو ته يې دا هيله پيدا کړه چې گواکې هغوی ته به هم يو څه امتياز ورکړل شي. د باخبرو سرچينو په وينا د دغو ادارو دا هيله ورو په ناهیلې بدلېږي.

د افغانستان پر حکومت د فشار اچولو په موخه گڼې نړیوالې موسسې گواښ کوي چې که ولسمشر خپل تصميم بدل نه کړي په افغانستان کې به خپل پراختيايي پروگرامونه ودروي. سياسي فشارونه هم د ولسمشر په خپله وينا ډېر شديد دي.

د ولسمشر پرېکړې چې کوم منافع متضرر کړي دي داسي په اسانه خپله سوبه نه پرېږدي او د ډول ډول گواښونو، ډارونو، منفي تبلیغاتو، دسيسو او فشارونو له لارې به يې د مخنيوي يا د شنډولو هڅه وکړي. په ډېر احتمال که ولسمشر سياسي او اقتصادي فشارونو ته ټينگ شو همدغه کمپنی چې د امنیت په نامه په ميلياردونو پېسې خپلوي کولای شي چې د ولسمشر د تصميم د ناسموالي د اثبات له پاره په لوی لاس گڼې امنيتي ستونزې هم را منځ ته کړي، د امنيتي ځواکونو وړتيا هم تر پوښتنې لاندې راولي، د حکومت اعتبار هم خراب کړي او بالاخره په داخل کې داسي يو حالت ايجاد کړي چې سمبالول يې کلک سياسي هوډ او د حکومتي کړيو يو موتی والی غواړي. د ولسمشر تصميم په اصولو کې ډېر گټور تصميم دی. د ملي امنيتي ځواکونو وړتياوو ته که وکتل شي د څلورمياشتو ضرب الاجل ډېر واقعین او منطقي نه برېښي او د خصوصي امنيتي کمپنيو زور ته هم په کمه سترگه کتل شوي دي. خو تر ټولو مهمه دا ده چې په دې لوبې کې ولسمشر خپل اعتبار په خطر کې اچولی دی. که گواښونو او فشارونو ته تسليمېږي نو بيا د هېواد په اوسنۍ سياسي فضا کې چې له مخالفينو سره د خبرو موضوع د حکومت د کاري اجندا په سر کې ده، د سياسي ځانورني حيثيت لري او که مقاومت کوي نو بايد چې خپل اعصاب د پولادو کړي. نه يوازې دا چې د بهرنيو موسسو د پراختيايي کارونو درېدلو ته و اړخطا نه شي بلکې که د دغې پرېکړې د لنډمهالي پایلې په صفت په هېواد کې د نا امنیو کچه لوړه هم شي ولسمشر بايد په پوره متانت د ولس په مخ کې واقعیتونه لکه چې دي بيان کړي او د قربانيو کچه روښانه کړي.

دا ځل ولسمشر له بهرنيانو سره پسته غیر نه ده نيولې، خو په دې مقابله کې يوازې هم نه دی. که ښاغلی کرزی ريښتیا هم په خپل ولس او د خپلو هېوادوالو پر افغاني غرور تکیه وکړي، ځان ته – د تل په څېر – له «بو» نه «بيو» جوړ نه کړي، د خپل چاپېريال تسليم طلبه تمايل مهار کړي نو پرته له شکه چې يو ستر بری به يې په برخه شي. /پای/

کاپی ايډيټ/نشر: فيضی

faizi@afghan-german.de